

ogsaa en Dtring, som med lige fuld Sandhed kan siges med Hensyn til begge Sider; vi vide Alle, hvad der ogsaa ligger for i den allersejeste Tid, at det kan siges om begge Sider; man kan fuldt og slaende bevise, at det ligesaagodt fra den Høistformuendes Side kan gaae paa den Maade, som fra de Smaaes. Den ærede Premierminister siger dernæst, at det er det Bedste, at der vælges Folk, som kunne gaae til de Sager, de skulle forhandle, uden forud at have støttet sig til det ene eller andet Parti; den Paastand har jeg hørt og seet saa ofte, men jeg ventede ikke at høre den af den høitærede Premierminister; thi han har i en lang Række af Aar været en politisk Partimand, han har selv viist, at han har sluttet sig til et politisk Parti, han har selv deeltaget i politiske Kampe sammen med Andre, altsaa sluttet sig til politiske Partier, og jeg troer ikke, at det er til den allermindste Forleinselse for ham dersom vilde jeg ikke udtale det), naar jeg siger, at den høitærede Premierminister maaskee ikke vilde have indtaget den Post, han nu indtager, naar han ikke havde sluttet sig til et politisk Parti. Jeg kan derfor ikke forstaae, hvorledes han kan tale om, at, naar man kom her, var det det Bedste, at man slet ikke sluttede sig til noget Parti. Jeg troer, at de, der komme hertil, uden i det Væsentlige at have sluttet sig til noget Parti, udrette overmaade lidet, og dersom det ikke var Tilfældet, at man talte sammen og enedes, saa troer jeg, at samtlige Sager vilde blive afgjorte, som naar man trækker Nummere ud af et Lotteri. Den høitærede Premierminister gaaer derpaa over til at omtale, hvad der kan frygtes, dersom vi ikke sige Ja til den foreliggende Beslutning, og han kommer da meget stærkt til at staae paa den absolutistiske Streng. Det forundrede mig ogsaa at høre Alt, hvad den ærede Premierminister sagde i den Retning. Han erklærede selv, at det aldrig kunde falde det nærværende Ministerium ind at gøre Noget, der ikke ligesom var lovmedholdeligt; jeg har aldrig havt Tanke af Tvivl om, at det nærværende Ministerium virkelig vilde holde strengt paa Lovligheden; men hvorledes han saa kunde komme til at antyde, at Andre, som senere kom til Roret,

vilde kunne komme til at gøre det, naar han selv siger, at det nærværende Ministerium ikke vilde gøre det, det forundrede mig. Det er dog virkelig Tilfældet, skulde jeg troe, at Adressens Ord ogsaa i denne Henseende endnu staae i deres fulde Betydning, ligesaa fuldt som i October f. A., nemlig de Ord i Adressen, som sige: „Vi ere derfor ogsaa saameget mere forvisse om, at Deres Majestæt ingenstunde vil laane Dre til Raad, som gaae ud paa at bryde det Overenskomstens Baand mellem Kongen og Folket, der har givet vor Forfatning sin Tilværelse og sin Styrke“. Det udtalte vi Allesammen med fuldt Ja, maaskee med Undtagelse af den ærede Rigsdagsmand, som jeg dengang troer var Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds (Grundvig), og jeg troer, at han vilde have stemt for disse Ord, naar de havde staaet alene i Adressen. Jeg troer, at vi med samme Jæderlighed og med samme Fortrosthed nu i dette Dieblit vilde gøre dem til vore som dengang; men naar det er Tilfældet, saa staaer jeg ikke denne dunkle Hentydning til Duffer, som snige sig om i Krogene, og som man frygter skulle komme frem. Kongen sidder endnu paa sin Throne, og til ham have vi den allermest ubegrændsede Tillid, han vil ikke svigte dette Overenskomstens Baand, som er kommet tilstede imellem os; da det saae ud, som om noget Saadant var for, da viste han, at det var Noget, han ikke vilde taale! Jeg siger, med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad): „lad dem true med Forbeholdet, de vove ikke at bruge det“, og jeg siger dette saameget bestomere, som Stillingen med Hensyn dertil, efter min For mening, nu er en ganske anden end dengang. Efter den Tid har Rigsdagen viist, at den virkelig havde Billie til at gaae til det Øverste for at gøre Sit til, at man kunde komme til en Ende med denne uhyggelige Tilstand; det have vi viist, idet vi ere gaaede ind paa at modtage de alleryderste Betingelser, saa at det medrette er blevet sagt, at vi have „et Overmaal af Ret paa vor Side“, og at der i Historien ikke skal kunne tillægges Rigsdagen nogen Skyld, naar det ikke kommer til nogen Ende. Vi have viist det, og jeg haaber, at